

Chambre des Représentants

SESSION 1981-1982

25 MARS 1982

PROJET DE LOI modifiant l'article 730 du Code judiciaire

RAPPORT COMPLEMENTAIRE

FAIT
AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE ⁽¹⁾
PAR M. VAN DE VELDE

MESDAMES, MESSIEURS,

I. — Introduction

En vue de la liquidation d'un grand nombre de causes qui restent inscrites aux rôles des tribunaux et auxquelles les parties ne s'intéressent plus, le projet de loi modifiant l'article 730 du Code judiciaire prévoit, en plus de la radiation de l'accord des parties ou à la demande de l'une d'elles après notification aux autres parties conformément à l'article 730, la radiation d'office après l'écoulement d'un délai de trois ans depuis l'introduction de la demande ou de son omission du rôle d'audience, si aucune demande de fixation n'a été introduite depuis lors.

Trois mois avant l'expiration du délai de trois ans, le greffier avertit, par simple lettre, les parties et leurs avocats que l'affaire sera rayée d'office du rôle général. Toute partie qui justifie d'un

⁽¹⁾ Composition de la Commission :

Président : M. Léon Remacle.

A. — Membres : MM. Bourgeois, Gehlen, Grafé, L. Remacle, Suykerbuyk, Van den Brande, Verhaegen. — Brouhon, Collignon, B. Cools, Mme Detiège, MM. Mottard, Van Cauwenberghe, Van den Bossche. — De Groot, Henrion, Huylebrouck, Mundeleer, Van Belle, Van de Velde. — Baert, Belmans. — Risopoulos.

B. — Suppléants : Mme Demeester-De Meyer, MM. le Hardy de Beaulieu, J. Michel, Piot, Steverlynck, Thys, Wauthy, Willems. — Baudson, Bossuyt, Mme Brenez, MM. Dejardin, J.-J. Delhaye, Mangelschots, Van Acker, Vanvelthoven. — Barzin, A. Claes, De Decker, De Grève, De Winter, Klein, Verberckmoes. — R. Declercq, Vansteenkiste, Verniers. — Defosset, Outers.

Voir :

97 (1981-1982) — N° 1.

— Nos 2 à 4 : Amendements.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1981-1982

25 MAART 1982

WETSONTWERP tot wijziging van artikel 730 van het Gerechtelijke Wetboek

AANVULLEND VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE ⁽¹⁾
UITGEBRACHT
DOOR DE HEER VAN DE VELDE

DAMES EN HEREN,

I. — Inleiding

Met het oog op de afwikkeling van een groot aantal zaken die op de rollen van de rechtbanken blijven ingeschreven en waarvoor de partijen geen belangstelling meer hebben, maakt het wetsontwerp, naast de doorhaling met instemming van de partijen of op verzoek van een van hen, nadat conform artikel 730 kennisgeving aan de andere partijen is gezonden, de doorhaling van ambtswege mogelijk wanneer drie jaar verlopen zijn sedert het instellen van de vordering ofwel indien, na weglating van de zaak op de zittingsrol, binnen de termijn van drie jaar geen nieuwe bepaling van de rechtsdag is gevraagd.

Drie maanden vóór het verstrijken van de termijn van drie jaar verwittigt de griffier de partijen en hun advocaten, bij gewone brief, dat de zaak op de algemene rol zal worden doorgehaald.

⁽¹⁾ Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Léon Remacle.

A. — Leden : de heren Bourgeois, Gehlen, Grafé, L. Remacle, Suykerbuyk, Van den Brande, Verhaegen. — Brouhon, Collignon, B. Cools, Mme Detiège, de heren Mottard, Van Cauwenberghe, Van den Bossche. — De Groot, Henrion, Huylebrouck, Mundeleer, Van Belle, Van de Velde. — Baert, Belmans. — Risopoulos.

B. — Plaatsvervangers : Mme Demeester-De Meyer, de heren le Hardy de Beaulieu, J. Michel, Piot, Steverlynck, Thys, Wauthy, Willems. — Baudson, Bossuyt, Mme Brenez, de heren Dejardin, J.-J. Delhaye, Mangelschots, Van Acker, Vanvelthoven. — Barzin, A. Claes, De Decker, De Grève, De Winter, Klein, Verberckmoes. — R. Declercq, Vansteenkiste, Verniers. — Defosset, Outers.

Zie :

97 (1981-1982) — N° 1.

— Nos 2 tot 4 : Amendementen.

intérêt au maintien d'une cause au rôle de la juridiction, et qui établit que cette cause a été rayée d'office alors qu'elle ne pouvait l'être, peut présenter une requête au juge afin de faire réinscrire la cause au rôle général.

Si la demande est admise, la radiation est réputée n'avoir jamais existé et la réinscription a lieu sans frais.

En toute hypothèse, la cause rayée du rôle général peut y être ramenée par une citation nouvelle ou par la comparution volontaire des parties.

Ce projet de loi, déposé le 3 décembre 1979, a été adopté à l'unanimité par la Commission de la Justice le 19 décembre 1979 (rapport de M. Weckx, *Doc. n° 381/2, 1979-1980*). Il a cependant été renvoyé en Commission de la Justice le 27 novembre 1980 afin de permettre l'examen des amendements de M. Boel déposés en séance publique. Dans son amendement en ordre principal, M. Boel propose (*Doc. n° 381/3, 1979-1980*) que le jugement ou l'arrêt qui ordonne la radiation ne puisse être prononcé que trois mois après que le greffier ait informé les parties et leurs avocats, par lettre ordinaire, que l'affaire sera rayée d'office du rôle général.

Il propose en outre des améliorations à la rédaction du texte néerlandais (amendement en ordre principal et amendement en ordre subsidiaire).

Le 2 décembre 1980, la commission a approuvé les amendements en ordre principal. Elle a également pris connaissance d'une note du barreau de Bruxelles. Selon plusieurs membres, certaines remarques contenues dans cette note devaient être prises en considération, notamment :

1° Le projet ne prévoit pas la possibilité pour les parties de demander le maintien au rôle; de ce silence, et du fait qu'un recours n'est prévu qu'en faveur de la partie « qui établit que cette cause a été rayée d'office alors qu'elle ne pouvait l'être » on peut déduire que la faculté pour l'une des parties, ou même toutes les parties ensemble, de demander le maintien au rôle n'existera pas.

En fait, il n'y aura pas d'autre moyen d'éviter la radiation d'office que de demander la fixation ou la procédure écrite, avant l'expiration du délai de trois mois coïncidant avec celle de celui de trois ans; la loi attache, en quelque sorte, à l'absence de l'une ou de l'autre de ces demandes, une présomption irréfragable que les parties se désintéressent de la cause et que celle-ci fait partie de l'arrière judiciaire fictif.

Des motifs fort légitimes peuvent cependant justifier le fait que les parties ne manifestent pas l'intention de demander la fixation d'une cause, par exemple :

- a) l'existence de négociations;
- b) l'absence d'intérêt actuel à poursuivre, notamment si l'action judiciaire est maintenue « en garantie » de l'exécution d'un arrangement transactionnel;
- c) l'impossibilité de poursuivre dans l'attente d'éléments nécessaires à la mise en état comme :
 - des pièces ou informations;
 - la connaissance ou l'appréciation du problème par un mandataire de justice tel un curateur de faillite;
 - l'exécution d'une mesure d'instruction dont les parties ne sont pas maîtres, telle une expertise parfois fort longue, surtout s'il s'agit de lésions corporelles, ou une enquête sur commission rogatoire à l'étranger;
 - la recherche des ayants-droit appelés à reprendre l'instance, etc.

ledere partij die bewijst er belang bij te hebben dat een zaak op de rol van het gerecht blijft en die aantoonst dat die zaak ambtshalve is doorgehaald terwijl zij dat niet mocht worden, kan bij de rechter een verzoekschrift indienen om de zaak weer op de algemene rol te doen inschrijven.

Wordt het verzoek toegewezen, dan wordt de doorhaling geacht nooit te hebben bestaan en wordt de zaak zonder kosten weer op de rol gebracht.

In ieder geval kan een zaak die op de algemene rol is doorgehaald, door een nieuwe dagvaarding of door het vrijwillig verschijnen van de partijen weer op de rol worden gebracht.

Bedoeld wetsontwerp werd op 3 december 1979 ingediend en het werd op 19 december 1979 door de Commissie voor de Justitie eenparig aangenomen (verslag van de heer Weckx, *Stuk n° 381/2, 1979-1980*). Op 27 november 1980 werd het evenwel terug naar de Commissie verzonden ten einde de amendementen, die de heer Boel in openbare vergadering had ingediend, te kunnen onderzoeken. In zijn amendement in hooforde stelt de heer Boel (*Stuk n° 381/3, 1979-1980*) voor dat het vonnis of het arrest dat de doorhaling beveelt, slechts kan worden uitgesproken drie maanden nadat de griffier de partijen en hun advocaten bij gewone brief heeft verwittigd dat de zaak van ambtswege op de algemene rol zal worden doorgehaald.

Hij stelt bovendien tekstverbeteringen in de Nederlandse tekst voor (amendement in hooforde en amendement in bijkomende orde).

Op 2 december 1980 nam de Commissie de amendementen in hooforde aan. Tevens nam zij kennis van een nota van de balie van Brussel. Volgens verschillende leden zouden bepaalde opmerkingen uit die nota in overweging moeten worden genomen, met name :

1° Het ontwerp voorziet niet in de mogelijkheid voor de partijen om de handhaving op de rol te vragen; uit dat stilzwijgen, en aangezien in geen beroep is voorzien tenzij ten gunste van de partij « die aantoonst dat de zaak ambtshalve is doorgehaald terwijl zij dat niet mocht worden », kan men afleiden dat de mogelijkheid voor een van de partijen, of zelfs voor alle partijen samen, om de handhaving op de rol te vragen, niet bestaat.

In feite is er geen ander middel om de doorhaling van ambtswege te vermijden dan de inschrijving of de schriftelijke procedure te vragen vóór het verstrijken van de termijn van drie maanden, hetwelk samenvalt met het verstrijken van de termijn van drie jaar; in zekere zin hecht de wet aan het ontbreken van een dergelijk verzoek de waarde van een onweerlegbaar vermoeden dat de partijen geen belangstelling meer hebben voor de zaak zodat deze deel uitmaakt van de fictieve gerechtelijke achterstand.

De partijen kunnen echter afdoende redenen hebben om de bepaling van een rechtsdag niet te vragen, bij voorbeeld :

- a) er zijn besprekingen aan de gang;
- b) er is geen actueel belang om de zaak voort te zetten, met name indien de rechtsvordering gehandhaafd wordt « als waarborg » voor de uitvoering van een bij overeenkomst getroffen schikking;
- c) het is onmogelijk de zaak voort te zetten in afwachting van de noodzakelijke gegevens om de zaak in staat van wijzen te stellen, b.v. :
 - stukken of inlichtingen;
 - de kennisneming of de beoordeling van het vraagstuk door een gerechtelijk mandataris, zoals de curator van een faillissement;
 - de uitvoering van een onderzoeksmaatregel die niet van de partijen afhangt, zoals een soms lang uitlopend deskundigenonderzoek, vooral wanneer het om lichamelijke letsels gaat, of een onderzoek met ambtelijke opdracht in het buitenland;
 - het opzoeken van rechthebbenden die het geding kunnen hervatten, enz.

Le droit de maintenir une cause au rôle doit donc être assuré si une des parties y a intérêt.

2° La disposition prévue ne laisse aucune latitude au juge de prendre d'autres mesures que celles prévues par le projet.

3° Si l'une des parties souhaite que l'affaire soit à nouveau réinscrite au rôle, elle doit justifier d'un intérêt au maintien de la cause au rôle de la juridiction et établir que cette cause a été rayée d'office alors qu'elle ne pouvait l'être. Si elle ne peut apporter la preuve exigée, elle ne peut ramener la cause rayée au rôle général que par une citation nouvelle ou par une comparution volontaire.

La procédure normale se trouve ainsi remplacée par une procédure « inquisitoriale ».

4° La procédure proposée a pour conséquence d'assimiler la radiation au désistement d'instance.

Un membre estimait cependant que les préoccupations du barreau de Bruxelles étaient rencontrées dans la mesure où les parties et leurs conseils sont informés du risque de la radiation. Les parties pouvant s'opposer à celle-ci, elle n'intervient donc pas d'office.

Un autre membre observait que rien n'est prévu en ce qui concerne la manière dont cette opposition peut se faire.

La Commission examina encore ce projet de loi le 14 janvier 1981. Le 10 juin 1981, il fut convenu que le Ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles déposerait un amendement.

Au cours de la présente session, la Commission a discuté le projet de loi le 17 février et le 17 mars 1982.

II. — Discussion générale

Le Vice-Premier Ministre et Ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles déclare que le but du présent projet est de mettre fin à l'arriéré fictif des cours et tribunaux. Beaucoup de causes qui encombrant les rôles ne correspondent plus aux préoccupations des justiciables, et grossissent statistiquement l'arriéré judiciaire.

Le projet de loi ne tend donc pas à mettre fin à l'arriéré judiciaire proprement dit. Le Vice-Premier Ministre a l'intention, pour limiter celui-ci, de déposer de nouveaux projets dont certains ont déjà été élaborés au cours de la législature précédente par M. Moureaux, Ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles.

Il propose, par voie d'amendement (*Doc. n° 97/2*), de remplacer le texte de l'article adopté par la Commission, par un nouvel article.

L'article initial prévoyait en effet une procédure fort compliquée et n'offrait pas toutes les garanties au plaideur.

Selon le nouveau texte, tous les ans, pendant la première semaine du mois de décembre, le président de la juridiction ou, selon le cas, le juge de paix, procède à l'appel de toutes les affaires qui, au jour de cette audience, sont inscrites au rôle général depuis trois ans au moins et dont les débats n'ont pas été commencés ou qui ont fait l'objet depuis trois ans au moins d'une décision d'avant dire droit. La date de cet appel au rôle est annoncée par affichage aux portes des salles d'audience au moins un mois d'avance. Toutes les affaires dont le maintien au rôle n'est pas demandé par une partie, sont rayées d'office.

Het recht om een zaak op de rol te handhaven moet bijgevolg worden gewaarborgd indien één van de partijen er belang bij heeft.

2° De voorgestelde bepaling laat de rechter niet de mogelijkheid om andere maatregelen dan die van het ontwerp te nemen.

3° Indien één van de partijen wenst dat de zaak opnieuw op de rol wordt gebracht, moet zij het bewijs leveren er belang bij te hebben dat de zaak op de rol van het gerecht blijft en aantonen dat die zaak ambtshalve werd doorgehaald terwijl zij dat niet mocht worden. Indien zij het gevraagde bewijs niet kan leveren, kan zij de op de algemene rol doorgehaalde zaak slechts terug op de rol brengen door een nieuwe dagvaarding of door een vrijwillige verschijning.

De normale procedure wordt aldus vervangen door een « inquisitoriale » procedure.

4° De voorgestelde procedure heeft tot gevolg dat doorhaling wordt gelijkgesteld met afstand van het geding.

Een lid was evenwel van oordeel dat aan de bezorgdheid van de balie van Brussel was tegemoet gekomen, aangezien de partijen en hun advocaten op de hoogte worden gebracht van het feit dat de zaak gevaar loopt doorgehaald te worden. Aangezien de partijen zich tegen de doorhaling kunnen verzetten, gebeurt deze niet ambtshalve.

Een ander lid merkt echter op dat de tekst niets zegt over de wijze waarop dat verzet kan worden gedaan.

De Commissie besprak het wetsontwerp andermaal op 14 januari 1981. Op 10 juni 1981 werd overeengekomen dat de Minister van Justitie en van Institutionele Hervormingen een amendement zou indienen.

Tijdens de lopende zitting besprak de Commissie het wetsontwerp op 17 februari en 17 maart 1982.

II. — Algemene bespreking

De Vice-Eerste Minister en Minister van Justitie en Institutionele Hervormingen verklaart dat het onderhavige ontwerp een einde wil maken aan de fictieve achterstand bij de hoven en rechtbanken. Talrijke zaken die thans op de rollen blijven staan, genieten niet langer belangstelling vanwege de rechtsonderhorigen en doen de statistieken van de gerechtelijke achterstand aangroeien.

Het wetsontwerp beoogt dus niet die achterstand weg te werken. Om die te verminderen zal de Vice-Eerste Minister nieuwe ontwerpen indienen waarvan enkele reeds door de heer Moureaux, Minister van Justitie en van Institutionele Hervormingen tijdens de vorige legislatuur, waren uitgewerkt.

Hij stelt een amendement voor (*Stuk n° 97/2*) om de tekst van het door de Commissie aangenomen artikel door een nieuw artikel te vervangen.

Het oorspronkelijke artikel voorzag immers in een vrij omslachtige procedure en bood de advocaat geen sluitende waarborgen.

Volgens de nieuwe tekst roept de voorzitter van het gerecht of, naar het geval, de vrederechter, ieder jaar in de loop van de eerste week van de maand december, alle zaken op welke op de dag van die terechtzitting sedert ten minste drie jaar op de algemene rol zijn ingeschreven en waarover de debatten nog niet aan gang zijn, of waarin sedert ten minste drie jaar een beslissing alvorens recht te doen is gewezen. De dag van deze oproeping ter rolle wordt ten minste een maand tevoren door aanplakking aan de deuren van de gehoorzalen bekendgemaakt. Alle zaken waarvoor een partij geen verzoek tot handeling op de rol heeft gedaan, worden ambtshalve doorgehaald.

Ce nouveau texte présente les avantages suivants :

1) Pour faciliter le travail des greffes (et ainsi ne pas remplacer un arriéré fictif par un arriéré réel) les débats concernant ce problème ne se multiplient pas au cours de l'année et sont concentrés en un seul jour par an ; aussi, une mesure d'affichage peut remplacer l'obligation de prévenir les parties et les avocats par l'envoi d'une lettre.

2) Les plaideurs restent maîtres de l'affaire. Il suffit en effet qu'une seule des parties demande, même par écrit, que l'affaire demeure inscrite au rôle.

Un membre estime que la rédaction de l'amendement n'est pas heureuse. En effet, l'utilisation des termes « et dont les débats n'ont pas été commencés » a pour conséquence que certaines affaires seront radiées nonobstant le fait que les parties concernées sont intéressées à ce qu'elles soient traitées et simplement parce que l'arriéré judiciaire a pour conséquence qu'elles ont été fixées au rôle 4 ou 5 ans après la demande de fixation. L'ancienne formule « sans qu'aucune fixation n'ait été sollicitée ni qu'il ait été recouru à la procédure écrite » lui semble donc préférable.

Un autre membre suggère de modifier l'amendement afin de se référer à la possibilité de maintenir une cause au rôle par écrit et de spécifier concrètement que la demande se fera soit par simple lettre, soit par pli judiciaire.

Afin de prendre ces observations en considération, le Vice-Premier Ministre et Ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles dépose un sous-amendement (*Doc. n° 97/3*) qui remplace le troisième alinéa de l'amendement par un nouveau texte.

La Commission modifie unanimement la dernière phrase du sous-amendement comme suit :

« La demande du maintien au rôle peut être adressée par écrit au président de la juridiction ou, le cas échéant, au juge de paix ». En outre, elle rectifie l'avant-dernière phrase du texte néerlandais comme suit :

« Alle zaken waarvoor geen partij een verzoek tot handhaving op de rol heeft gedaan, worden ambtshalve doorgehaald ».

L'objection est faite que le délai proposé de trois ans est excessif et que si l'objectif est d'inviter les parties et leurs conseils à réagir et de combattre ainsi l'arriéré judiciaire, il est plus indiqué de prévoir un délai de deux ans. Le Vice-Premier Ministre laisse à la Commission le soin de fixer le délai.

Un membre suggère de remplacer dans le texte néerlandais, les termes « het gerecht » par les termes « de rechtsmacht ».

A une demande de précision concernant la fixation à l'audience, le Ministre répond que l'article 750 du Code judiciaire concerne la demande de fixation par la partie la plus diligente lorsque les conclusions sont déposées, tandis que l'article 751 du même code concerne la demande de fixation par la partie la plus diligente lorsque les conclusions ne sont pas déposées dans le délai prévu ou que l'autre partie est défaillante. L'article 803 du Code judiciaire concerne également la fixation lorsqu'une des parties fait défaut. Ce n'est donc pas l'absence de dépôt des conclusions qui est pris en considération mais bien le non-recours aux articles 750, 751 et 803 du Code judiciaire.

Un membre témoigne du manque d'efficacité des appels qui interviendront selon la procédure proposée. Selon lui l'affichage et les appels entraîneront un surcroît de travail pour les greffes et par conséquent un accroissement de l'arriéré judiciaire.

La procédure d'affichage est en outre contestée par différents membres qui observent qu'il est difficile pour un avocat de

De nieuwe tekst biedt de volgende voordelen :

1) Ten einde het werk van de griffies te vergemakkelijken (en zodoende te vermijden dat een fictieve achterstand een reële achterstand wordt) worden de debatten m.b.t. dat probleem niet vermenigvuldigd het gehele jaar door maar worden zij samengebracht op één enkele dag per jaar; zo ook zou de verplichting om de partijen en de advocaten per brief te verwittigen kunnen worden vervangen door de formaliteit van een aanplakking.

2) De advocaten blijven meester over het zaak. Het volstaat immers dat een van de partijen, zelfs schriftelijk, vraagt dat de zaak op de rol blijft staan.

Een lid is van mening dat de redactie van het amendement niet bepaald gelukkig is. Het gebruik van de woorden « en waarover de debatten nog niet aan gang zijn » zal immers tot gevolg hebben dat een aantal zaken worden doorgehaald hoewel de betrokken partijen belang hebben bij de behandeling ervan en die ingevolge de gerechtelijke achterstand pas vier of vijf jaar na het verzoek tot bepaling van een rechtsdag op de rol geplaatst worden. Hij verkiest dan ook de vroegere tekst, « zonder dat een bepaling van de rechtsdag gevraagd werd of overgegaan werd tot schriftelijke behandeling ».

Een ander lid vraagt dat het amendement wordt gewijzigd om te voorzien in de mogelijkheid dat een zaak bij schriftelijk verzoek op de rol wordt gehandhaafd; voorts moet nader worden bepaald dat het verzoek bij gewone brief of bij gerechtsbrief dient te geschieden.

Om hieraan tegemoet te komen stelt de Vice-Eerste Minister en Minister van Justitie en Institutionele Hervormingen een subamendement voor (*Stuk n° 97/3*) waarbij het derde lid door een nieuwe tekst wordt vervangen.

De Commissie wijzigd eenparig de laatste volzin van het subamendement als volgt :

« Het verzoek tot handhaving op de rol kan schriftelijk aan de voorzitter van het gerecht of, naargelang van het geval, aan de vrederechter worden gericht ». Bovendien wordt de voorlaatste volzin van de Nederlandse tekst als volgt verbeterd :

« Alle zaken waarvoor geen partij een verzoek tot handhaving op de rol heeft gedaan, worden ambtshalve doorgehaald ».

Er wordt tegengeworpen dat de voorgestelde termijn van drie jaar te lang is en dat, als de opzet erin bestaat de partijen en hun raadslieden tot reactie te bewegen en aldus de gerechtelijke achterstand weg te werken, een termijn van twee jaar meer aangewezen is. De Minister laat de vaststelling van die termijn aan de Commissie over.

Een lid stelt voor om in de Nederlandse tekst de woorden « het gerecht » door de woorden « de rechtsmacht » te vervangen.

In verband met een vraag tot verduidelijking inzake de bepaling van een rechtsdag antwoordt de Minister dat artikel 750 van het Gerechtelijk Wetboek betrekking heeft op het verzoek tot bepaling van een rechtsdag door de meest gereede partij wanneer er conclusies zijn genomen, terwijl artikel 751 van hetzelfde Wetboek betrekking heeft op het verzoek tot bepaling van een rechtsdag door de meest gereede partij wanneer geen conclusies zijn genomen binnen de gestelde termijn of wanneer geen conclusies zijn genomen binnen de gestelde termijn of wanneer de andere partij niet verschenen is. Ook artikel 803 van het Gerechtelijk Wetboek, heeft betrekking op de bepaling van een rechtsdag wanneer één van de partijen niet verschenen is. Hier is dus geen sprake van conclusies die niet werden genomen, maar wel van het geval waarin de artikelen 750, 751 en 803 van het Gerechtelijk Wetboek niet worden toegepast.

Een lid meent dat de volgens de voorgestelde procedure gedane oproepingen weinig efficiënt zullen zijn. Volgens hem zullen de griffies met de aanplakking en de oproeping te veel werk krijgen en zal de achterstand bij de hoven en rechtbanken bijgevolg toenemen.

Talrijke leden verzetten zich ook tegen de procedure van aanplakking en merken op dat een advocaat zich moeilijk op elke

s'informer auprès de chaque tribunal où les affaires dont il est chargé sont pendantes pour savoir lesquelles risquent d'être radiées. Ceci sera d'autant plus difficile si les conseils des parties ont changé.

Si l'objectif du projet est louable, la sécurité juridique doit cependant être garantie, à cette fin il serait plus indiqué de prévoir que les avocats et les parties soient avertis, par simple lettre, du fait qu'une cause est pendante depuis trois ans à dater de l'introduction de la demande principale ou de l'appel principal, sans qu'aucune fixation n'ait été sollicitée ni qu'il ait été recouru à la procédure écrite.

Le Vice-Premier Ministre déclare que cet envoi aura pour conséquence d'alourdir encore l'arriéré judiciaire en imposant un surcroît de travail aux greffes pour faciliter la tâche aux avocats. La question peut être posée s'il est vraiment abusif d'exiger d'un avocat qu'il fasse un tri dans les affaires qu'il traite. Il lui suffit dès qu'une cause est pendante pendant trois ans d'écrire une lettre pour manifester l'intention de maintenir cette affaire au rôle. Le Ministre rappelle en outre que lorsque une des parties change de conseil, l'avocat en informe le greffe.

Un membre remarque que les avocats pourraient en effet également faire leur autocritique et faire preuve de moins de corporatisme. Une part de la responsabilité de l'arriéré judiciaire peut également leur être imputée et la procédure proposée a l'avantage de les obliger à consulter les parties et à demander la fixation des causes à l'audience. Si une pause intervient dans la procédure, il est peu probable que celle-ci dure trois ans. Les trois années écoulées, la non-fixation de l'affaire ne pourrait que s'expliquer soit par le désintérêt des parties pour une affaire les concernant, soit par la négligence des avocats. Dans ce dernier cas, le projet entraîne cependant des sanctions disproportionnées — non pour le conseil — mais à charge du justiciable, dans la mesure où la défense de ses droits n'est plus assurée.

Le Ministre rappelle que si la radiation éteint l'instance, elle n'éteint cependant pas l'action et les parties peuvent réassigner. Si la prescription court à nouveau, le bénéfice de son interruption reste acquis.

Selon un membre, en obligeant les parties à citer à nouveau, la négligence de l'avocat n'est pas sanctionnée tandis que les parties se voient exposées à des frais d'assignation.

Un membre suggère que pour remédier à cet inconvénient la radiation prévue soit remplacée par une omission de la cause au rôle. Il serait possible dans ce cas de fixer à nouveau une affaire par une simple requête.

Il lui est répondu que selon les travaux préparatoires du Code judiciaire l'omission d'une cause au rôle a un objectif précis, à savoir, permettre qu'une cause ne figure plus au rôle afin de permettre par exemple de favoriser une transaction, tout en n'obligeant pas les parties à citer une nouvelle fois. Le but du présent projet est cependant très différent étant donné qu'il se limite à supprimer un arriéré judiciaire fictif et concerne par conséquent uniquement des affaires qui en principe ne seront plus examinées, les parties s'en désintéressant.

Un membre suggère de remplacer le système tel qu'il est proposé par une fixation d'office des causes pour lesquelles trois ans se sont écoulés depuis l'introduction de la demande principale ou de l'appel principal, sans qu'aucune fixation n'ait été sollicitée ni qu'il ait été recouru à la procédure écrite. Au cours de l'audience fixée, les causes pour lesquelles les parties intéressées seraient absentes, pourraient être radiées d'office.

La remarque est faite que si le projet a pour conséquence pratique d'obliger les avocats à faire un inventaire régulier de leurs affaires, il ne peut être ignoré qu'il n'existe pas seulement des avocats négligents mais également des clients négligents. De

rechtbank waarbij zijn zaken aanhangig zijn, kan informeren naar de zaken die dreigen te worden doorgehaald. Zulks wordt des te moeilijker als de partijen van raadsman veranderd zijn.

Het doel van het ontwerp is weliswaar lofwaardig, maar toch moet de rechtszekerheid worden gevrijwaard; daarom zou beter worden bepaald dat de advocaten en de partijen bij gewone brief ervan worden verwittigd dat een zaak reeds drie jaar sinds de instelling van de hofdvordering of van het hoofdberoep aanhangig is, zonder dat een bepaling van de rechtsdag werd gevraagd of overgegaan werd tot schriftelijke behandeling.

De Vice-Eerste Minister verklaart dat die methode de gerechtelijke achterstand nog zal doen oplopen omdat de griffies met meer werk zullen worden belast, ten gerieve van de advocaten. Is het echt te veel gevraagd van een advocaat dat hij zijn zaken behoorlijk behartigt? Het volstaat dat hij, zodra een zaak gedurende drie jaar aanhangig is, een brief schrijft om mede te delen dat hij ze op de rol wenst te handhaven. De Minister wijst er ook op dat wanneer een van de partijen van raadsman verandert, de advocaat de griffie daarvan in kennis stelt.

Een lid merkt op dat ook de advocaten aan zelfkritiek zouden kunnen doen en hun korporatisme een beetje laten varen. Een gedeelte van de gerechtelijke achterstand kan ook aan hen worden toegeschreven en de voorgestelde procedure biedt het voordeel dat zij de advocaten verplicht de partijen te raadplegen en de bespreking van een rechtsdag te vragen. Als de procedure een tijdlang stilligt, zal dat waarschijnlijk toch geen drie jaar duren. Indien na drie jaar nog geen rechtsdag voor de zaak is bepaald, kan dat alleen worden verklaard door gebrek aan belangstelling vanwege de partijen of door achteloosheid van de advocaten. In dat geval echter heeft het ontwerp te zware sancties tot gevolg, niet voor de raadsman maar voor de rechtsonderhorige, aangezien zijn rechten niet langer worden verdedigd.

De Minister herinnert eraan dat, ofschoon doorhaling het geding doet vervallen, ze nochtans niet de vordering doet vervallen en de partijen kunnen dan ook opnieuw dagvaarden. Indien de verjaring opnieuw begint te lopen, blijft de stuiting van de verjaring verworven.

Volgens een lid wordt, als men de partijen verplicht opnieuw te dagvaarden, de nalatigheid van de advocaat niet gesanctioneerd, terwijl de partijen zich de kosten van een dagvaarding moeten getroosten.

Een lid denkt dat dit euvel verholpen kan worden door de zaak weg te laten in plaats van ze door te halen, zodat de zaak opnieuw kan worden vastgesteld op gewoon verzoek van een van de partijen.

Geantwoord wordt dat, volgens de parlementaire voorbereiding van het Gerechtelijk Wetboek, de weglating van een zaak op de rol een duidelijk omschreven doel heeft, met name de mogelijkheid te bieden om door die weglating bij voorbeeld een minnelijke schikking te bevorderen zonder de partijen te verplichten opnieuw te dagvaarden. Het doel van dit ontwerp is echter zeer verschillend, aangezien het zich er toe beperkt een fictieve gerechtelijke achterstand weg te werken en bijgevolg alleen betrekking heeft op zaken die in principe niet meer zullen worden behandeld, daar de partijen er geen belang meer in stellen.

Een lid wenst die voorgestelde regeling te vervangen door een systeem waarbij de rechtsdag van ambtswege bepaald wordt voor zaken waarbij drie jaren verlopen zijn sinds de instelling van de hofdvordering of van het hoofdberoep, zonder dat een bepaling van de rechtsdag gevraagd werd of overgegaan werd tot schriftelijke behandeling. De zaken waarvoor deze betrokken partijen, op de vastgestelde terechtzitting, afwezig zijn, zouden van ambtswege kunnen worden doorgehaald.

Er wordt opgemerkt dat, hoewel een van de praktische gevolgen van het ontwerp erin bestaat dat de advocaten verplicht worden regelmatig een inventaris van hun zaken op te maken, men toch niet mag vergeten dat er niet alleen slordige advocaten

surcroît, les parties peuvent avoir un intérêt à ne pas demander la fixation, par exemple : en matière de délits fiscaux, le criminel tenant le civil en état; en matière de divorce, une procédure pouvant être entamée uniquement pour que des mesures provisoires soient prises.

Le Vice-Premier Ministre rappelle que l'objectif du projet est l'introduction d'une formule expéditive permettant de résorber l'arriéré judiciaire fictif. A cette fin, les deux démarches prévues par le texte initial sont remplacées par une seule : l'appel des affaires qui sont inscrites au rôle général depuis trois ans au moins sans qu'aucune fixation n'ait été sollicitée, ni qu'il ait été recouru à la procédure écrite ou qui ont fait l'objet depuis trois ans d'une décision d'avant dire droit.

La crainte est exprimée que cette procédure contribue à l'accroissement de l'arriéré judiciaire du fait du surcroît de travail qu'elle représente pour le greffe. Le danger existe également que pour échapper à la radiation d'office, les conseils demandent automatiquement une fixation des affaires qui pourraient être radiées. Cette situation serait d'autant plus grave, en ce qui concerne les appels, une partie des appels étant déjà dilatoires, notamment lorsqu'une exécution provisoire n'intervient pas.

Un membre est d'avis que les droits des justiciables doivent primer sur des considérations telles que le surcroît de travail pour les greffes. Il préconise par conséquent un système par lequel les justiciables et non les avocats seraient informés du risque d'une radiation et pourraient demander la fixation. Si les justiciables dûment avertis ne prennent pas d'initiative sur base des articles 750 et 751 du Code judiciaire, la radiation pourrait intervenir d'office.

M. Mottard estime qu'il faut tenir compte des observations faites au cours de la discussion. La sécurité juridique des parties doit être garantie. Par conséquent, les avocats et les parties doivent être avertis par pli judiciaire lorsque deux ans se sont écoulés depuis la demande principale ou l'appel principal sans qu'aucune fixation n'ait été sollicitée, ni qu'il ait été recouru à la procédure écrite.

Il propose en outre de ramener le délai de trois ans à deux ans afin d'inciter les parties à agir.

Il est également d'avis qu'il faut éviter que l'objectif du projet ne soit pas respecté par des avocats qui, afin d'éviter la radiation d'office, demandent automatiquement le maintien au rôle d'affaires dont leurs clients se désintéressent et qui font partie de l'arriéré judiciaire fictif. Aussi, propose-t-il la radiation d'office lorsque l'affaire dont la fixation a été sollicitée n'a pas été mise en état.

En conséquence, il propose le texte suivant :

« En vue de procéder à la radiation d'office, le greffier adresse aux parties et leurs avocats un pli judiciaire lorsque deux ans se sont écoulés depuis l'introduction de la demande principale ou de l'appel principal sans qu'aucune fixation n'ait été sollicitée, ni qu'il ait été recouru à la procédure écrite.

» Le pli judiciaire reproduira à peine de nullité de la radiation d'office le texte intégral du présent article.

» Si aucune fixation n'est sollicitée et s'il n'est pas recouru à la procédure écrite dans l'année à dater de l'envoi du pli judiciaire, le greffier procédera à la radiation d'office sans autre préavis aux parties et leurs avocats.

doch ook slordige cliënten zijn. Daarenhoven kunnen de partijen er belang bij hebben om niet te vragen dat een recht dag bepaald wordt, bij voorbeeld : in fiscale misdrijven, aangezien de burgerlijke zaak niet kan worden behandeld alvorens uitspraak is gedaan over de strafzaak; inzake echtscheidingen kan een procedure worden ingesteld alleen om voorlopige maatregelen mogelijk te maken.

De Minister herinnert eraan dat het ontwerp tot doel heeft een snelle formule in te voeren ten einde de fictieve achterstand bij hoven en rechtbanken weg te werken. Daartoe worden de beide middelen waarin de oorspronkelijke tekst voorzag, door één enkel middel vervangen : de oproeping van de zaken die sinds ten minste drie jaar op de algemene rol zijn ingeschreven zonder dat gevraagd werd een rechtsdag te bepalen of overgegaan werd tot schriftelijke behandeling, of waaromtrent sinds drie jaar een beslissing is genomen alvorens recht te doen.

Gevrees wordt dat die procedure de achterstand bij hoven en rechtbanken zal doen aangroeien, gelet op de daardoor veroorzaakte toeneming van het werk in de griffies. Het gevaar bestaat tevens dat de raadslieden, om de doorhaling van ambtswege te omzeilen, automatisch vragen dat een rechtsdag wordt bepaald voor zaken die zouden kunnen worden doorgehaald. Dat zou nog ernstiger zijn voor de zaken waarin beroep is ingesteld, aangezien een aantal daarvan alleen uitstel beogen, met name wanneer in geen voorlopige tenuitvoerlegging voorzien is.

Een lid is de mening toegedaan dat de rechten van de rechtzoekenden de voorrang moeten hebben boven overwegingen zoals meer werk voor de griffies. Hij stelt bijgevolg een systeem voor waarbij de rechtzoekenden en niet de advocaten op de hoogte worden gebracht van het gevaar dat een zaak zal worden doorgehaald en waarbij zij kunnen vragen dat een rechtsdag bepaald wordt. Indien de behoorlijk verwittigde rechtzoekenden geen initiatief nemen op grond van de artikelen 750 en 751 van het Gerechtelijk Wetboek, kan de doorhaling van ambtswege geschieden.

De heer Mottard meent dat men moet rekening houden met de opmerkingen die tijdens de bespreking gemaakt werden. De rechtszekerheid van de partijen moet worden gewaarborgd. Bijgevolg moeten de advocaten en de partijen bij gerechtsbrief verwittigd worden wanneer twee jaar verlopen zijn sinds de instelling van de hoofdvordering of van het hoofdberoep zonder dat een bepaling van de rechtsdag gevraagd werd of overgegaan werd tot schriftelijke behandeling.

Voorts stelt hij voor de termijn van drie jaar te verminderen tot twee jaar om de partijen ertoe aan te sporen op te treden.

Daarenboven dient volgens hem te worden voorkomen dat het doel van het ontwerp niet geëerbiedigd wordt door advocaten die, om de doorhaling van ambtswege te voorkomen, automatisch vragen dat zaken waarvoor hun cliënten geen belangstelling meer hebben en die deel uitmaken van de fictieve achterstand bij de hoven en rechtbanken, op de rol blijven staan. Hij stelt dan ook de doorhaling van ambtswege voor wanneer de zaak, waarvoor gevraagd werd dat een rechtsdag bepaald zou worden, niet in staat van wijzen is gesteld.

Derhalve stelt hij de volgende tekst voor :

« Ten einde over te gaan tot de doorhaling van ambtswege zendt de griffier aan de partijen en aan hun advocaten een gerechtsbrief wanneer sedert de instelling van de hoofdvordering of van het hoofdberoep twee jaren verlopen zijn, zonder dat een bepaling van de rechtsdag gevraagd werd of overgegaan werd tot schriftelijke behandeling.

» De gerechtsbrief dient, op straffe van nietigheid van de doorhaling van ambtswege, de volledige tekst van dit artikel weer te geven.

» Indien geen bepaling van de rechtsdag gevraagd wordt of niet overgegaan wordt tot schriftelijke behandeling binnen een jaar na de verzending van de gerechtsbrief, gaat de griffier over tot de doorhaling van ambtswege zonder enige verwittiging aan de partijen en hun advocaten.

» Au cas où, bien qu'une fixation ait été sollicitée durant cette période, l'affaire n'a pas été mise en état par au moins une des parties à la cause, le juge peut à l'audience ordonner la radiation de la cause. Cette décision n'est pas susceptible de recours sinon dans la mesure ci-après.

» Toute partie qui justifie d'un intérêt au maintien d'une cause au rôle de la juridiction, et qui établit que cette cause a été rayée d'office alors qu'elle ne pouvait l'être, peut présenter une requête au juge afin de faire réinscrire la cause au rôle général.

» Si la demande est admise, la radiation est réputée n'avoir jamais existé et la réinscription a lieu sans frais. »

Un membre estime que le texte gouvernemental est préférable. En effet, l'amendement comporte le même défaut que le projet initial dans la mesure où il est stipulé que la partie doit avoir un intérêt certain au maintien d'une cause au rôle de la juridiction pour pouvoir, lorsque la cause a été rayée d'office, la faire réinscrire au rôle.

Il a déjà été souligné que pour diverses raisons les parties peuvent vouloir maintenir une affaire au rôle. Par exemple, le demandeur peut vouloir attendre que le défendeur soit à nouveau solvable. Exiger d'une des parties, la preuve de l'intérêt spécifique au maintien de la cause est aberrant. En effet, d'une part, les parties sont maîtres de l'affaire et doivent le rester et, d'autre part, la justification du maintien de la cause au rôle par une des parties, intervenant au cours des péripéties de la procédure, peut renseigner la partie adverse sur les arguments qui seront développés ultérieurement.

Il exclut par conséquent que l'intérêt au maintien de la cause puisse être jugé.

M. Mottard rappelle que les intéressés ont trois ans pour réagir. Deux ans doivent s'être écoulés depuis l'introduction de la demande principale ou de l'appel principal sans qu'aucune fixation n'ait été sollicitée, ni qu'il ait été recouru à la procédure écrite et la radiation d'office n'intervient qu'un an après l'envoi, à l'expiration du délai de 2 ans, du pli judiciaire prévenant les intéressés du risque de radiation.

Si après trois ans, les parties n'ont pris aucune initiative, il est logique de présumer leur désintéressement. Il ajoute que pour obvier à l'arriéré judiciaire, il faut adopter des mesures de contrainte afin d'inciter les avocats et les parties à mettre les affaires en état.

Un autre membre déclare que la disposition prévoyant la radiation d'office lorsque l'affaire n'a pas été mise en état nonobstant le fait qu'une demande de fixation a été sollicitée, est indéfendable. La notion de « mise en état d'une affaire », est en effet peu précise et fluctuera selon l'appréciation du juge.

M. Mottard est d'avis que cette dernière objection mérite l'attention et dépose un amendement (*Doc. n° 97/4*) ne reprenant plus cette disposition.

Le Vice-Premier Ministre rappelle que l'arriéré judiciaire fictif n'est pas un drame en soi. Il est souhaitable d'y remédier dans la mesure où il représente un surcroît de travail pour les greffes et fausse les statistiques. L'amendement proposé introduit cependant une procédure bien lourde pour atteindre un résultat si ténu et aura pour conséquence de compliquer une situation que l'on voulait simplifier.

En outre, le Ministre déclare qu'un choix s'impose entre la prise en charge de la procédure par la collectivité et sa prise en

» Is tijdens die periode de vaststelling van een rechtsdag gevraagd en is de zaak desondanks niet door ten minste één van de partijen in staat van wijzen gesteld, dan kan de rechter op de terechtzitting de doorhaling ervan bevelen. Tegen die beslissing kan geen beroep worden ingesteld dan in de hierna omschreven voorwaarden.

» Iedere partij die bewijst er belang bij te hebben dat een zaak op de rol van het gerecht blijft en die aantoonde dat die zaak ambtshalve is doorgehaald terwijl zij dat niet mocht worden, kan bij de rechter een verzoekschrift indienen om de zaak weer op de algemene rol te doen inschrijven.

» Wordt het verzoek toegewezen, dan wordt de doorhaling geacht nooit te hebben bestaan en wordt de zaak zonder kosten weer op de rol gebracht. »

Een lid meent dat de tekst van de regering de voorkeur verdient. Het amendement vertoont immers hetzelfde gebrek als het oorspronkelijke voorstel aangezien daarin bepaald is dat de partij er een vaststaand belang moet bij hebben dat een zaak op de rol van het gerecht blijft, om ze opnieuw op de rol te kunnen doen inschrijven wanneer die zaak ambtshalve werd doorgehaald.

Hierboven werd er reeds op gewezen dat de partijen diverse redenen kunnen hebben om een zaak op de rol te behouden. Zo kan de eiser er b.v. de voorkeur aan geven te wachten totdat de verweerder opnieuw solvabel wordt. Het heeft geen zin van een van de partijen te eisen dat zij het bewijs levert dat zij er een specifiek belang bij heeft de zaak op de rol te behouden. De partijen zijn immers enerzijds meester van hun zaak en ze moeten dat blijven, en anderzijds kan het gebeuren dat de verantwoording voor het behoud van de zaak op de rol door één van de partijen in de wisselende loop van de rechtspleging, voor de tegenpartij aanwijzingen bevat over de argumenten die later zullen worden naar voor gebracht.

De beoordeling van het belang dat een partij heeft bij het behoud van de zaak op de rol acht het lid dan ook uitgesloten.

De heer Mottard herinnert eraan dat de belanghebbenden drie jaar hebben om te reageren. Twee jaar moeten verlopen zijn sinds de instelling van de hoofdvordering of van het hoofdberoep, zonder dat een bepaling van de rechtsdag gevraagd werd of overgegaan werd tot schriftelijke behandeling; de ambtshalve doorhaling gebeurt pas één jaar nadat, bij het verstrijken van de termijn van twee jaar, een gerechtsbrief is verzonden waarin de betrokkenen op het gevaar van de doorhaling worden gewezen.

Indien de partijen na drie jaar geen initiatief hebben genomen, is het logisch te vermoeden dat zij geen belangstelling meer hebben voor de zaak. Het lid voegt eraan toe dat, wil men de gerechtelijke achterstand wegwerken, dwingende maatregelen moeten worden genomen om de advocaten en de partijen ertoe aan te zetten de zaak in staat van wijzen te stellen.

Een ander lid verklaart dat de bepaling volgens welke de zaak ambtshalve doorgehaald wordt wanneer zij niet in staat van wijzen is gesteld niettegenstaande het feit dat een verzoek tot bepaling van de rechtsdag is gedaan, onverdedigbaar is. Het begrip « in staat van wijzen » stellen is immers weinig precies en hangt af van het oordeel van de rechter.

De heer Mottard meent dat deze laatste opmerking aandacht verdient en stelt een amendement voor (*Stuk n° 97/4*) om die bepaling weg te laten.

De Vice-Eerste Minister herinnert eraan dat de fictieve gerechtelijke achterstand op zichzelf niet zo erg is. Wel is het wenselijk hieraan te verhelpen gezien die achterstand voor de griffies meer werk betekent en nadelige gevolgen heeft. Het voorgestelde amendement voorziet echter in een al te ingewikkelde procedure voor een resultaat dat eerder beperkt zal zijn. Wat men wilde vereenvoudigen zal nog ingewikkelder worden.

De Minister verklaart daarenboven dat men moet kiezen : ofwel rust de procedure op de gemeenschap ofwel op de advoca-

charge par les avocats. Il conçoit que l'information des justiciables se fasse par les greffes lorsque les parties n'ont pas d'avocats connus. Les affaires concernant ces personnes ne constituent cependant qu'une part minime de l'arriéré fictif.

Toute adoption d'une procédure qui entraînerait un surcroît de travail est à rejeter. Dans les circonstances économiques actuelles qui plaident pour une modération des dépenses publiques et pour une réduction globale du personnel de l'Etat, il est exclu de procéder à des engagements pour faire face au travail supplémentaire.

Si la commission n'accepte pas cette réalité la question doit être posée s'il est bien utile de vouloir mettre fin à un arriéré fictif et s'il ne faudrait pas mieux renoncer au projet.

Le Gouvernement a tenu compte de plusieurs des observations présentées au sein de la Commission; mais le mieux est parfois l'ennemi du bien : l'amendement de M. Mottard, s'il était adopté, transformerait le projet en un remède pire que le mal. Si cet amendement devait être retenu, estime le Vice-Premier Ministre, il vaudrait mieux renoncer au projet et en rester à la situation actuelle.

III. — Votes

Les amendements de M. Boel (*Doc.* n° 381/3, 1980-1981), non avenus, ne sont plus défendus.

L'amendement de M. Mottard est rejeté par 11 voix contre 3.

Le sous-amendement et l'amendement du Gouvernement sont adoptés par 11 voix contre 1 et 2 abstentions en tant qu'article unique du projet de loi.

Le Rapporteur,
L. VAN DE VELDE.

Le Président,
L. REMACLE.

ten. Hij gaat ermee akkoord dat de rechtzoekenden door de griffie worden verwittigd wanneer niet bekend is of de partijen een advocaat hebben. Maar dergelijke zaken vormen slechts een zeer klein gedeelte van de gerechtelijke achterstand.

Een procedure die nog meer werk meebrengt moet worden afgewezen. Gelet op de huidige economische omstandigheden waarin de overheidsuitgaven moeten worden afgeremd en het totaal aantal personeelsleden van de Staat verminderd, is het uitgesloten dat personeel wordt aangenomen om dat bijkomend werk te verrichten.

Indien de Commissie dat feit niet kan aanvaarden moet de vraag gesteld worden of het wel nuttig is de fictieve gerechtelijke achterstand te willen wegwerken en of men het ontwerp niet beter zou opgeven.

De Regering heeft rekening gehouden met een reeks opmerkingen die van uit de Commissie zijn gemaakt; maar teveel van het goede kan ook schaden: indien het amendement van de heer Mottard wordt aangenomen dan zou het ontwerp een remedie vormen die ergen is dan de kwaal. Indien dit amendement mocht worden aangenomen, aldus de Vice-Eerste Minister, ware het beter het ontwerp te laten varen en de huidige toestand te landhaven.

III. — Stemmingen

De amendementen van de heer Boel (*Stuk* n° 381/3, 1980-1981) werden niet meer ingediend noch verdedigd.

Het amendement van de heer Mottard wordt verworpen met 11 tegen 3 stemmen.

Het amendement en het subamendement van de Regering worden, als enig artikel van het wetsontwerp, aangenomen met 11 tegen 1 stem en 2 onthoudingen.

De Rapporteur,
L. VAN DE VELDE.

De Voorzitter,
L. REMACLE.

TEXTE
ADOPTE PAR LA COMMISSION

Article unique.

Le premier alinéa de l'article 730 du Code judiciaire est remplacé par le texte suivant :

Une affaire peut, de l'accord des parties, être rayée du rôle général.

En outre, tous les ans, pendant la première semaine du mois de décembre, le président de la juridiction ou, selon le cas, le juge de paix, procède à l'appel de toutes les affaires qui, au jour de cette audience, sont inscrites au rôle général depuis trois ans au moins sans qu'aucune fixation n'ait été sollicitée, ni qu'il ait été recouru à la procédure écrite, ou si, l'affaire ayant été omise du rôle d'audience, aucune nouvelle fixation n'a été demandée dans le délai de trois ans à dater de cette omission. La date de cet appel de rôle est annoncée par affichage aux portes des salles d'audience au moins un mois d'avance. Toutes les affaires dont le maintien au rôle n'est pas demandé par une partie sont rayées d'office. La demande de maintien au rôle peut être adressée par écrit au président de la juridiction ou, le cas échéant, au juge de paix.

TEKST
AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Enig artikel.

Artikel 730, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling :

Een zaak kan, met instemming van partijen, op de algemene rol worden doorgehaald.

Bovendien roept de voorzitter van het gerecht of, naar het geval, de vrederechter, ieder jaar in de loop van de eerste week van de maand december, alle zaken op welke op de dag van die terechtzitting sedert ten minste drie jaar op de algemene rol zijn ingeschreven zonder dat een bepaling van de rechtsdag gevraagd werd of overgegaan werd tot schriftelijke behandeling, of wanneer, na weglating van de zaak van de zittingsrol, geen nieuwe bepaling van de rechtsdag gevraagd werd binnen de termijn van drie jaar te rekenen van die weglating. De dag van deze oproeping ter rolle wordt ten minste een maand tevoren door aanplakking aan de deuren van de gehoorzalen bekendgemaakt. Alle zaken waarvoor geen partij een verzoek tot handhaving op de rol heeft gedaan, worden ambtshalve doorgehaald. Het verzoek tot handhaving kan schriftelijk aan de voorzitter van het gerecht of, naar het geval, aan de vrederechter, worden gericht.